

בעריכת לילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד הקוראים מבין המשתתפים בשליחת חומר לעמוד זה יזכה מדי שבוע בפרס של 10 ל"י. הזוכה בפרס השבועי: שמואל קרפל, מערכת אבוכיבר, צדיף 212, ת"א.

גלים קצרים על אחת מאניות חיל הים, שאל פעם קצין הסיפון את הוקיף מה היה עושה, אילו היה אחד מאנשי הצוות נופל למים. "הייתי מיד משמיע אזעקה" השיב. הקצין התעניין לדעת מה היה הוקיף עושה, אילו נפל למים אחד מקציני האניה. הבחור גם לרגע, ואחר-כך שאל: "איזה מהם, המפקד?"

ראש ממשלת לבנון, סמי אל-צולה, הודיע שהוא יעזוב את ארצו לצמיתות.

... זהו מחיר אי-הצלחתו.

הוצע לקיים את תערוכת הקיבוץ גם בחוץ-לארץ.

... תערוכת קיבוץ-גלויות.

מה היתה התראת מנהל הדואר לדוריס, לקראת ריבוי העבודה הצפויה לפני החגים?

... תחל שנה וברכותיה.

ציירלי צ'אפלין יצא במלחמה נגד המציגים, המקצינים את סרטיו.

... איזומו: הוא יעשה מהם קציצה.

חמשיריים

זמר, נשים וגם יין
לב אנוש משמחים הם עדיין.
אך האיש מזדקן,
הבקבוק מתרזקן,
משניהם לא נותר אלא אין.

צעירה דשנה, שמה אמירה,
שום דיאטה אותה לא התמירה.
היא מצאה — הוי מזל —
עוד שלוש בנות-משקל
ויסדה להקה "עת נשירה".

מה חדש בנבחראל?

מחזה לא-דיאליסטי, בחצי מערכה

המקום: ארץ נידחת בשם נבחראל. הזמן: מתי שאתם רוצים. המסגרת: דראמה יוונית. המחבר: שמואל קר-פל, תל-אביב. על הבמה, מלבד השחקנים, יש גם מקהלה. המקהלה מורכבת מאורחי עוסקים בפוליטיקה. הם לבושים בבגדי מלאכים, מהם צומח לכל אחד זוג כנפיים לבנות. הם מרחפים באוויר. מנגנים על עוגבי פח, ושרים:

ירא שמיים: אני ירא שמיים. אני הולך לעיר הקודש ירושלים — יש שם הפגנה. (יוצא בריצה)
כרנאון: הויהויה! אכניס את בנו לצבא.

(נכנס ד"ר שרץ)

ד"ר שרץ: תחי צרות הברית! (יוצא בהליכה מתונה)

כרנאון: אעלה לו את הרבית!

(נכנסים נציגי מפלגות הפועלים המתקדמים)

הנציגים (שרים שיר עממי, המרמז על כיוונם הפוליטי): ימינה-ימינה, שמא-להשמאל, לפנים-אחורה. (יוצאים)

(נכנס בייגלה, לבוש כאינדיאני ומחזיק גרזן קרב ביד.)

בייגלה (משמיע את צעקת הקרב ה-אינדיאנית): איאחווה, איאחווה. (יוצא בריצה)

כרנאון: גם הוא רוצה להשמיד אותי. **המקהלה:** לא-לא-לא. הוא רק אינו יודע אינדיאנית. אינו מבין מה שאמר.

האזרחים (שרים): כמה טוב להיות אדם בינוני, כמה טוב לא לעסוק בפוליטיקה, כמה טוב להיות הגון ומסומסם ולהיות בטוח שהכל בארצנו הולך למישרין.

כמה טוב לא לחשוב אלא רק ללכת למשרד, לאכול ולישון כמו האדם הקדמון.

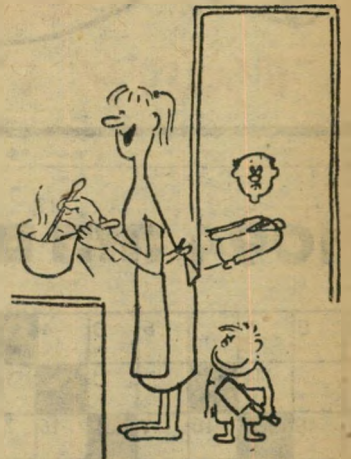
(הם ממשיכים להתעופף, מאושרים. נכנס כרנאון, הבוט הגדול.)

כרנאון (שר): הוי, מה קשה, מה קשה. במחלת ישנם סוכנים — 90% לא פחות, והשאר משוגעים. במפלגה קשה יותר: 90% משוגעים ורק השאר הינם סוכנים.

(נכנס ד"ר שונא)

ד"ר שונא: גועל נפש! קאניבלים שכמותכם. מחת לצרות הברית! רק ברית העצמאות תציל אותנו! (יוצא בריצה)

כרנאון: הוא רוצה להשמיד אותי! הויהויה! אקים ארגון מחתרת בשמו. (נכנס ירא שמיים)

"אל תספר מעשיות!"

טעות לעולם צודקת

שידוכים: בעל מקצוע חופשי רוצה להכיר בחורה לשתוף פעולה תרברי תי. (ידיעות אחרונות)

ברית-ניסויים? מפעל ההסברה שנערך בבריכת גי-גי ברמלה-גן. (הבקר) גדעון שפיגל, תל-אביב

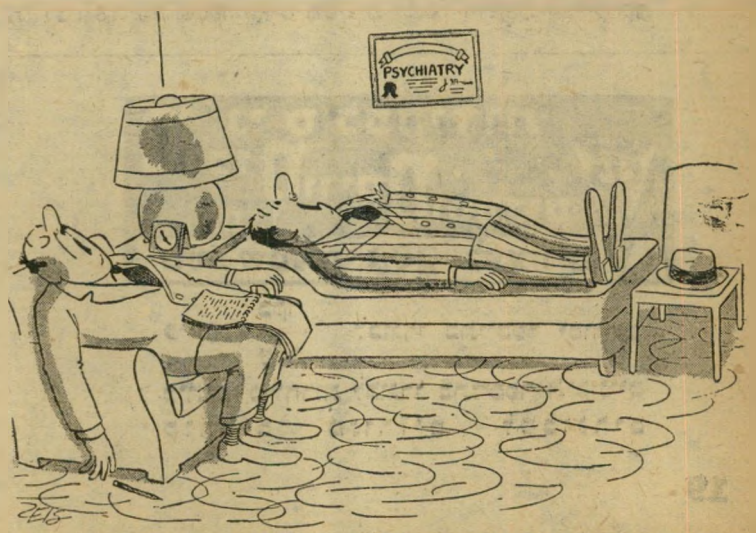
טעות לעולם נופלת (למים). 300 מורים לטוגת הלימודים. (דבר) גרשון רובינשטיין, צה"ל

חינוך שקול. השידורים של "קוף ישראל". (חרות) דניאלה שרץ, נתניה

עומדים על רמה בהמית.

חשיבותה של אמא

עם פתיחת שנת הלימודים החדשה, נתנה המורה לילדים לכתוב חיבור על הנרשא: "אמא יש רק אחת". כתב האחד: "כשחזרתי אתמול מבית-הספר התקופו אותי כמה ילדים רעים מהשכונה ורצו להרכיב לי. אז אמא צעקה עליהם נורא והם ברחו. וכך ניצלת. אמא יש רק אחת!" כתב השני: "פעם, אחרי ששיחקתי הרבה ברחוב, לא מצאתי את הדרך חזרה הביתה. היה מאוחר והושך וקר, והייתי נורא רעב והתחלתי לבכות. ואז באה האמא שלי שהלכה לחפש אותי והיא הביאה אותי הביתה, הלבישה אותי בגדים חמים ונתנה לי לאכול. אמא יש רק אחת!" כתב השלישי: "פעם הייתי רעב ואמרתי לאמא שתתן לי לאכול. אז אמא אמרה לי שאני אנש למקרר ויש שם שתי צנצנות לכניה, שאוכל אותן. אז פתחתי את המקרר ואמרתי: אמא, יש רק אחת!"

"חברי אומרים שאני משעמם..."